

ללים

עליון קבוץ סעד

י"ז מרחשון תשפ"ו | ו'רא | 08.11.25 | גליון מס' 3416

מעל הצמרות עדים העננים,
כשהירח אל הגן מניד ראשו, נותן סימן - "אפשר לשבת"...
שם בפינה אותו ספסל, קלט את כל כמות הטל,
והתרטב, "תיקח מגבת" - אומר הלילה ושוכב.

הלילה הזה, שום סימן הוא לא נותן.
הוא מעוור, הוא מכוון את התנועה, בשלל גחליליות.
הוא מספר מעשיות, והוא חושב שילדים מאמינים לזה,
מן לילה שכזה, כזה.

בחלונות כבו מזמן כל האורות,
ושתי עיניים ירוקות שולחות סימפוניות אנקות, סולם מינורי.
בביתני התינוקות, מיללים בהפסקות.
נצבט הלב - "היי אמא, עורי", אומר הלילה ושוכב.

הלילה הזה...

החלה רוח שורקת אלף מנגינות,
חצר פניה מליטה, עוצרת את נשימתה, כי בא אורח.
הסהר מעגל את פיו, במן חיוך כל כך חביב
ומסתרק - "אתה קירח", אומר הלילה וצוחק.

הלילה הזה...

לילה / שלום חנוך

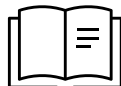
פתיחת שער חדש:

18:30

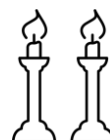
צאת שבת:

17:22

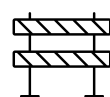
תהילים לנשים:

שרה בלו

כניסת שבת:

16:27

סגירת שער חדש:

16:00

לוח זמנים – ימי החול:	
05:16←05:11	זמן טלית ותפילין
06:00	שחרית א'
06:45	שחרית ב'
08:05	שחרית בב"ס
08:47←08:44	סוף זמן קריאת שמע
16:35	מנחה וערבית
16:43←16:47	שקיעה
20:10	ערבית
21:00	ערבית ב' (שקד ג)

שימו לב!	
בעקבות המעבר לשעון חורף, עודכנו זמני סגירת השער הישן ביום שישי, ופתיחתו במוצאי שבת.	
סגירה ביום שישי: 16:00	
פתיחה במוצ"ש: 18:30	

לוח זמנים – שבת וירא:	
16:27	הדלקת נרות
14:00	מנחה
16:37	מנחה, קבלת שבת וערבית
הרב ארי סט	הלכה אקטואלית
06:45	שחרית א'
08:00	שחרית עדות המזרח
08:30	שחרית ב'
	תפילת ילדים
תמר אייל	שיעור פ"ש
12:30	מנחה א'
13:30	מנחה ב'
14:00	מנחה (בבית שנון)
16:00	מנחה עדות המזרח
16:15	תהילים לילדים אפרת ביליה
16:17	מנחה ג'
16:30	תהילים לנשים שרה בלס
17:22	צאת השבת

הזיכרון בעלמא

השבוע נחנכה בכניסה לקיבוץ (בשער הישן) פינה חמה לחיילים. הפינה מתוחזקת ע"י משפחות מתנדבות מהקיבוץ, וגם בני הנוער לוקחים עליה אחריות.

אחד הערכים שהמפעל הקיבוצי הוקם עליו, הוא היכולת של הפרטים לתת מעצמם למען הקבוצה, היכן שרק אפשר. ניתן לראות שגם לאחר כמעט 80 שנה, כאשר הקיבוץ כבר מופרט, ו"המסגרת הקיבוצית" כבר פחות נוכחת, עדיין לא איבדנו את רוח ההתנדבות. הקיבוץ שלנו מלא במפעלי חסד, כמו גם הוועדות השונות, שנעשות בהתנדבות, ועוד.

הלב מתמלא מעצם הידיעה שהקהילה שלנו מלאה במשפחות שלמרות עומס שגרת החיים, מוצאות את הזמן והאנרגיה לגמול חסד עם הקהילות שמסביבנו, עם הסביבה, עם הותיקים, עם נשות המילואים, ועוד ועוד ועוד. יש מחקרים לרוב, (חפשו "ההתנדבות טובה לגוף ולנפש" בגוגל), המראים את הקשר ההדוק בין התנדבות לבין שיפור מצב הרוח, חיזוק הבטחון העצמי, הפחתת לחץ דם, שיפור יכולות קוגניטיביות, ועוד. קהילה של חסד היא קהילה בריאה, שמחה וחזקה.

לא לחינם קוראים לנו קיבוץ "סעד".

אז שנמשיך להתנדב, נמשיך לתת ולעזור. כולנו מרוויחים מזה.

שבת שלום.

לכבוד,

ברקאי אפרתי

דבר תורה / רוצי 309

וַיֵּרָא אֵלָיו ה' בְּאֵלֶיךָ מִמָּרָא וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָל בְּיוֹם הַיּוֹם.
וַיֵּשֶׁא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׂכֵלָה אֲנָשִׁים נֹצְבִים עָלָיו וַיֵּרָא וַיִּרְץ לִקְרֹאתָם מִפֶּתַח הָאֵהָל... וַיֹּאמֶר...
אִם נָא מִצְאָתִי זֶה... יִקְוֶה נָא מִעַתָּה מִיָּמִים וְרוּחוֹ רִגְלֵיכֶם וְהִשְׁעֵנוּ תְּנוּת הָעֵץ.
וְאִקְוֶה פֶתַח לְיוֹם וְסִעְדוּ לְבָבְכֶם אֲזֹר תַּעֲבֹרוּ כִּי עַל כֵּן עֲבַרְתֶּם עַל עֲבָדְכֶם וַיֹּאמְרוּ כֵּן תַּעֲשֶׂה
כְּאִשֶּׁר דִּבַּרְתָּ.

אחרי שדיברנו על הפרטי והלאומי, הלאומי והכלל עולמי, הרב הירש מראה לנו דווקא השבת במעשיו של אברהם את הפן שדורש מהאדם לא להסתפק בעבודה עצמית ובהסתכלות פנימה אלא לפקוח עיניים לארבע רוחות השמיים:

"כמה מרושעת היא הטלת הדופי ביהדות ונושאה, הלא הם נחלת אברהם ויורשיה: "נימולים אלה רואים עצמם, בגאווה, כ"יחידים" לאלהיהם. אות הברית, המציב אותם מחוץ לשאר האומות, מסיר מלבם כל רעיון של שותפות כלל עולמית, כל רגש אחדות ואחוה עם שאר בני המין האנושי. הם מצמצמים את אלהי השמים והארץ, האל של כל נפשות האדם, להיות רק אלהי השבט שלהם, אלהי ארצם הקטנה".

אך כאן יושב היהודי המהול הראשון – והיכן הוא יושב? "באלוני ממרא"! הוא נמצא עדיין עם ענר, אשכול, וממרא, שהיו לא "אנשי בריתו" אלא "בעלי ברית אברהם"; "כ"בעלי ברית" הם צירפו אותו לקבוצתם. למרות שעתה אברהם הוא נימול, נותרו יחסיו עם בני המין האנושי מחוץ לתחום המצומצם שלו ללא שינוי...

חז"ל הורו לנו זאת כדי שנלמד מדוגמת אברהם ש"גדולה הכנסת אורחים מהקבלת פני השכינה" (שבת קכז). ומי היו האורחים שאברהם ציפה להם? עובדי אלילים ערלים! (הוא לא יכל לצפות לאחרים!) למענם הוא עזב את פני השכינה; הוא רץ לקראתם כדי לקיים את מצות גמילות חסדים.

עלינו לשים לב לדרך התנהגותו בקיום מצוה זו. אברהם רודף כאן צדקה וחסד בלהט רב יותר מאנשים הרודפים אחר ממון! הוא חוטף את ההזדמנות שניתנה לו, כיהודי המהול הראשון, לגמול חסד עם האחר; ומשתף בקיום המצוה את אשתו ובנו, ובעצם את כל ביתו. הוא טורח להכין הכל במיוחד עבור האורחים – כאילו אין בביתו דבר לכבד בו שלושה עובדי אורח. זו הייתה קבלת הפנים שניתנה לאורחים הראשונים שנזדמנו לנימול הראשון

היהדות לא מצווה אותנו להסתגר ולהיות "הן עם לבדד ישכון ובגוים לא יתחשב", אברהם אבינו מלמד אותנו במעשיו הראשונים כיהודי נימול כמה חשובה לו דווקא היציאה כלפי חוץ, בדיוק הפוך מהתבודדות!

אני זוכר שיחה ששמעתי פעם מהרב יעקב מדן ראש ישיבת הר עציון. הוא אמר שבימינו אין אוהל שפתוח מארבעה כיוונים אבל לאוטו שלנו יש חלונות מארבעה צדדים ולהעלות טרמפיסטים זו הכנסת האורחים האברהמית של ימינו.

זה המסר החזק שעולה מהסיפור בתחילת פרשתנו, המעשה הראשון של היהודי הראשון, אברהם אבינו: "כל זה מראה לנו את שמחת אברהם ואת נחת רוחו כשידע שלא יבודד מן הבריות. חז"ל הבחינו בזה, והבחנתם המעמיקה הגיעה אל עמקי לבו"

עצמון אשמי אול

קול קורא – נציגי ציבור לועדת חינוך חברתי

בהמשך לפרסום הקול הקורא לתפקיד נציג/ות ציבור לועדת החינוך החברתי, נסגרה ההרשמה לתפקיד. למכרז הוגשו שישה מועמדים, ומתוכם ייבחרו חמישה נציגים/ות לועדה.

הצגת המועמדים:

• נעמה סט

אשמח להגיש מועמדות לועדת חינוך אנחנו גרים בסעד 15 שנים. אני אמא ל- 5 ילדים שעברו מסלול משמעותי בחינוך הבלתי פורמלי בקיבוץ. בעבר הייתי בועדת הגיל הרך ובוועד המנהל של עמותת גומת חן. אשמח כעת להצטרף לועדת חינוך ולעבוד עם צוות שיעשה את המיטב לשימור המערכת ולשיפור של מה שנדרש.

• דרורית וייס

עוסקת הרבה שנים בחינוך, אשמח לסייע לחינוך בסעד שאני מרגישה כלפיו הרבה הכרת הטוב. בעיקר יכולה לתרום קצת פרספקטיבה. ולעזור בחשיבה.

• לאה בובליל

אמא לשלושה מתוקים, שהבכור בהם עלה השנה לכיתה א'. אני מחנכת בבית הספר 'בארות' וחלק מצוות הניהול של בית הספר. אני בתחום החינוך למעלה מ-12 שנה. חינוך הוא הלב של הקהילה, אני רואה בו חלק משמעותי להמשך הערכים עליהם הקיבוץ עומד. מקום שבו החינוך נמצא במקום ראוי ומכובד ישנה פריחה וברכה לקהילה כולה. אשמח לתרום ממרצי ומנסיוני.

• לירן יניב

גר בקיבוץ 38 שנים ותוצר של החינוך המשותף. נשוי לשקמה ואבא לליבנה (5) ושיזף (8). בתי שיזף נמצאת בשכבת שקד בחינוך החברתי וליבנה ייכנס לחינוך החברתי בשנה הבאה. מאז 2010 אני עוסק בחינוך בצורה כזו או אחרת, בדרך כלל בחינוך בלתי פורמלי. הרקע החינוכי שלי כולל הנחיית סדנאות עבור בני נוער, הדרכת טיולים, עבודה בתיירות חינוכית והדרכה בחינוך החברתי בין השנים תשפ"א-תשפ"ב. החל משנת הלימודים תשפ"ג אני מורה במשרה מלאה בקריית החינוך של שער הנגב (כמורה לשל"ח, אזרחות וחקלאות). החינוך החברתי בסעד הוא אחד היתרונות הכי גדולים של הקיבוץ ואחת הנקודות שמחזיקות את הקהילה ביחד. החינוך החברתי הוא אחת הצורות הברורות ביותר של חינוך בלתי פורמלי ויש לשמור עליו מול מגמות המאיימות על הגישה הזו. עם זאת, יש הרבה מקום לשיפור, הן מבחינת התוכן והן מבחינת גישה חינוכית. השאיפה שלי היא לשמר את מה שצריך ולנסות לשפר את מה שאפשר.

• חנה אדמנית

בת 42, נשואה לאהרלה ואמא לשישה ילדים – מהגיל הרך ועד בוגר החינוך החברתי שסיים שנה שעברה. כמעט עשור שאנחנו בסעד, מכירים את מערכת החינוך בכל השנים האלה על שלל הגילאים, מעריכים ומוקירים את קיומה כאן בסעד.

אני עובדת סוציאלית ומטפלת רגשית, עם ניסיון בליווי נשים ומשפחות ובהדרכת הורים. היום אני עובדת בעמותת בת עמי כעו"ס מחוזית, מטפלת בבנות שירות מתוך ראייה מערכתית ובשותפות מלאה עם רכזות השירות, מה שיוצר תהליכים מדויקים שמשלבים את החינוכי, הסוציאלי והטיפולי.

בעבודה שלי אני עוסקת בהקשבה, בתהליכים, ובהחזרת אמון ושיח גם כשיש מורכבות. אני מאמינה בגישה שרואה את האדם בתוך המערכת, וביכולת שלנו למצוא יחד פתרונות שמחזקים ולא מפרידים.

אני רואה בחברת הילדים חלק משמעותי בבניית קהילה חיה ובריא, ורוצה לקחת חלק בעיצוב הדרך שלה. חשוב לי להשפיע על האופי של החינוך החברתי, לחזק חיבורים בין גילאים, לעודד את הילדים לקחת אחריות קהילתית, ולחשוב יחד על דרכים להתמודד עם האתגרים הקיימים.

אשמח להיות חלק מוועדת חינוך ולתרום גם ממקומי כאמא וגם כאשת מקצוע.

• דביר בן עמי

נשוי לטליה ואבא לנעם שיר ויהל.

מחובר מאוד מאוד לעולם החינוך מאז ומתמיד, ואף חברתי ניסיון בשנים האחרונות בתחום.

כעת הייתי רוצה לקחת חלק בחינוך פה בקיבוץ, להיות שותף בתהליכים החינוכיים ולהוביל מאחורי הקלעים את הספינה החשובה הזאת יחד עם שאר האנשים שרוצים להיות שותפים בה.

אני לגמרי רואה בכך זכות גדולה.

ברוך הבא למנהל הקהילה החדש של קיבוץ סעד

אנו מקדמים בברכה חמה את **עדי דורי**, מנהל הקהילה החדש בסעד, שמחים על הצטרפותך לקהילה שלנו ומאחלים לך הצלחה רבה בתפקידך החשוב – הובלת חיי הקהילה, חיזוק המרקם האנושי והמשך צמיחתה של סעד כבית חם ומלוכד.

המנהל החדש יעבור בתקופה הקרובה **חפיפה של כחודשיים עם שרון**, לקראת כניסתו הרשמית לתפקיד. את **הערכתנו הרבה (בלשון המעטה)** לשרון, על פועלה המשמעותי והמסור לאורך שנות ניהולה, **נשמור למועד המתאים**.

ענת life

ליףק ויאָר – אַקאָי אַלן

כי ביום הזה יכפר עליכם

בשבת שעברה, פרסמתי בעלון, את קריאתי בעניין אמירת: "עם קדושך" לפני ברכת הכהנים, ולצערי נפלה שגגה תחת ידי, כאשר השמטתי את שמותיהם של כמה "מטובי בנינו" - וחשובי כהנינו.

ראש וראשון להם, רבנו ידידיה כהן ז"ל, ויבדלו לחיים טובים, יעקב גורן ויוסל'ה קארו.

אני מבקש את סליחתם וסליחת משפחתם.

ויתקיים בנו מה שנאמר: "כהניך ילבשו צדק - וחסידיך ירננו".

שבת שלום.

אַמאָס בַּרֵּט

חֲדָשִׁים מִקְרֹא בַּא - לֹא שְׁעָרֹת אֶתִּיכָם

למנהגים יש כוח, ואפילו לבטל או לעקור 'הלכה'.

לקהילתנו היו מנהגים רבים מימים ימימה, אך במשך השנים היו נסיונות "לתקן" או לשנות מנהגים אחדים, ובעיקר בבית הכנסת. אביא כמה דוגמות, חומר למחשבה, ללימוד ואף להחלטת הנוגעים בדבר. והואיל וכתב **עמוס ברט** על הקריאה 'עם קדוש' [כאמור], נזכיר את מקור הקריאה הזאת: בקהילות אשכנז רבות בחו"ל הכהנים נוהגים לעלות לדוכן רק בין שמונה לשתים-עשרה פעמים בשנה. בימים האחרים החזן קורא את הנוסח 'או"א ברכנו בברכה המשלשת'... וגם כאשר עלו לדוכן, החזן קורא את הנוסח הזה, אך כאשר מגיע למילה 'כהנים' מגביר קולו, והקהל - ואף הכהנים - משלימים את הקטע: 'עם קדוש', כאמור. חברנו **נתן קאופמן** ז"ל הביא בספרו **בשפה ברורה** את דברי **הרב בני לאו**: אין לכאורה מקום למילה 'כאמור', כי תחלה מברכים הכהנים - לא את הברכה האמורה בתורה, כי אם 'ברוך'... אשר קדשנו בקדושתו של אהרן... יסתפקו איפוא קהל המתפללים בהשלמת **שתי המילים** 'עם קדוש', תוארם של הכהנים.

א' קריאת התורה בראש חודש

בתקנון בית הכנסת שלנו בחרו - מתוך שני מנהגים רווחים - אלו פסוקים יקראו ללוי. אך לרוב יש חסידים למנהג שנדחה. נראה לי כי התקנון צריך לחייב את הקורא לקרוא מה שכתוב בו: **את הכבש האחד**... **ריח ניחוח לה**.

ב' 'מודים' של שליח הציבור

בשעה שהקהל קורא 'מודים דרבנן' נהוג שהחזן מנמיך קולו **כדי למנוע בלבול הקהל**. אך חזנים לא מעטים ממשיכים לקרוא בקול, כאילו חובה להשמיע למרחקים. שמא סבורים שמנהגנו פסול? ריח חומרה יש.

ג' קידושא דסדרא

גם בקידושא דסדרא יש מנסים לכפות על החזן לקרוא בקול מה שנועד להיות פסוקי **ליווי ללימוד פרטי**. והרי אין פה 'קדושה' של הציבור כלל, ויש די הוכחות שיש לקראה בשקט. [כל זאת אצלנו, ויתכן שאינו מתאים לעדות המזרח].

ד' מנין ערבית מאוחרת

כאשר החל המנין 'להיפרד' מתפלת מנחה כדי להתפלל ערבית אחרי צאת הכוכבים, התרה הרב **פני** במשתתפים בל יראו במנין 'המחובר' סטיה מן המצנה. אך שמעתי פעם חבר שמאן להישאר להשלים מנין מיד אחרי מנחה. לענ"ד ראוי **לכל** המשתתפים במנין המאוחר להישאר לפעמים במנין המחובר, כדי להסיר ספק שגם שם יוצאים ידי חובת ערבית.

ה' ברכת הכהנים

העידו כמה כהנים לפניי כי שינו את מנהגם בעלייתם לדוכן, לעומת מנהג אביהם. אמת, יש מנהגים שונים, אך ראוי שכל כהן ינהג כמו אביו, ולא ישעך 'לשמועה' או 'טענה' כלשהי של חברים, ובמיוחד אלה שאינם עצמם כהנים, כאילו מנהג אבותם איננו ראוי.

ו' שמחת תורה

בשנים האחרונות ראינו 'מנהג' מוזר שלא הכרתי ממקום אחר: אחרי ההקפות בבוקר השיבו את **כל** ספרי התורה להיכל, סגרו את הפרוכת, ושוב פתחו והוציאו שלושה ספרי תורה, כאילו הפתיחה החגיגית הקודמת לא נעשתה.

גם כאילו התפלה קצרה מדי, ותבשילי החג עדיין לא התחממו. חפשתי בעשרות מקורות רבות - סידורים, מחזורים, ולוחות שנה: טיקוצ'ינסקי, היכל שלמה, לוח צה"ל. ולא מצאתי רמז כלשהו למעשה זה. הכל נחוץ ממחזור קורן, המזכיר י"ג מדות] אומרים לנו כי **מיד אחרי ההקפות ממשיכים "שמע ישראל"**, וקל וחומר אין להכניס שלושת ספרי התורה להיכל. האם יש פה חומרה חדשה? והואיל ואני כותב על שמחת תורה, האם לא הגיע הזמן שנפסיק במוסף להשתמש בנוסח ספרד?

אליהוא

מצנן הצמיד - 3 מ'חה בקצב שלנו

בהמשך להחלטת האסיפה ולהזדמנויות שהמדינה מקצה עבורנו בעת הזו, עומדת בפנינו סוגיה משמעותית שתשפיע על עתידנו באופן ישיר - הצמיחה הדמוגרפית שלנו, בה נדון בעוד כחודש בשיח קהילתי רחב. עד אז נפרוש בפניכם בדרכים שונות את הסוגיות המרכזיות בהן נדון:

- **מהו גודל הישוב הנכון עבורנו?** איך מאזנים בין תחושת קהילה קרובה לבין הצורך בהתחדשות, חיזוק השירותים ומהן המשמעויות הכלכליות לטווח הארוך?
- **מהי קהילה קולטת?** איך מקבלים משפחות חדשות? איך שומרים על הערבות ההדדית ומחברים בין ותיקים לחדשים?
- **מנגנוני הקליטה-ועדת קליטה:** נתבונן במנגנונים הקיימים ונחשוב האם ישנם שינויים שנכון לעשות? כיצד נדאג שהתהליך יהיה נכון עבורנו כקהילה?

לאחר השיח ייאספו החומרים ויגובשו כהצעות להצבעה. השיח הקהילתי יתקיים בשני מועדים על מנת לאפשר למירב אנשי הקהילה להשתתף בו. ניתן לבחור בין 2 מועדים סביב שבת "וישלח", רשמו לפניכם: יום שישי, ט"ו בכסלו (5.12) | מוצ"ש, ט"ז בכסלו (6.12)

כולם מוזמנים להתחיל לחשוב על הנושאים הללו, ולפנות אלינו עם מחשבות, שאלות ותובנות לגביהם.

13 חשיבה-

דובי ג'נלברא, יניב עקיבא, נצמה רוטנברא, זהבה ברט-ישראל, נתן לכר, רותי לזר, אורן ברנצ, ריבה לזר, הדד וייס, יאיר שלומי, מריט תמיר, חיה קופלד, צידו אורלוב - מרכז ועדת קליטה, שרון בראל - מנהלת הקהילה, דבורה מיטלמן - המלווה הקהילתית.

נובמבר 2025

מחברות העסקים – סדר אחזקות דיווח מנהל העסקים

אתחיל באמירת עלה והצלח למנהל הקהילה החדש שלנו, עדי דורי. אני שמח שהקיבוץ נתן את אמונו בעדי ומאחל לו ולנו הצלחה רבה, עבודה בשיתוף פעולה וכפי שאמרתי בשיחת הקיבוץ, גם אילנה וגם אני נעשה ככל יכולתנו לסייע לעדי בכניסתו לתפקיד החדש. אני לא שוכח את שרון, שלא הולכת לשום מקום ותהיה פה לסייע בכל מה שנדרש.

לא תאמינו אבל שכונת ארץ הצבי מתקדמת ובצעדים גדולים

במהלך השבועות האחרונים נעשתה התקדמות משמעותית לקראת תחילת הבנייה בשכונת "ארץ הצבי". לאחר חודשים של עבודה משותפת, הושלם הסכם המסגרת בין הקיבוץ לבין החברה המנהלת, י"ג בינפלד. 13 המשפחות הבונות "בבניה מרוכזת" בחרו מפקח מטעמם וחתמו מולו על הסכמים אישיים לניהול הבנייה. כל המשפחות הבונות בבניה מרוכזת יחתמו עם המפקח בהמשך, סה"כ 21 משפחות. שלוש משפחות, בחרו לבנות באופן עצמאי וקיבלו על כך אישור חריג במזכירות הקיבוץ. הבונים העצמאים חתמו על הסכם מול הקיבוץ והן צפויות להתחיל את תהליך הבקשה להיתר בנייה בשבועות הקרובים. למשפחות הבניה המרוכזת נותר לחתום על הסכם פרטי מול החברה המנהלת ולמעשה כבר בתחילת שבוע הבא כל משפחה תגיע ליום המיוחל של עבודה עצמאית מול האדריכל שיתכנן את ביתם העתידי והכנת תיק המידע להיתר בניה. להפתעתנו כי רבה רוב מוחלט מהמשפחות בחרו בשיטת בנייה מתקדמת – בנייה מודולרית (לא קונבנציונלית של בלוקים ובטון). בנייה זו מהירה מאד עד 12 חודשים וזולה משמעותית מבנייה סטנדרטית. אנו נמצאים ביום חשוב שבו התקדמנו ועברנו "אבן דרך" משמעותית. משפחות ארץ הצבי א' כבר ממתנות שנים להתקדמות פרויקט בנייה זה ואני מרגיש שאנחנו בכיוון הנכון ובקצב הנכון. יחד עם ההתקדמות החוזית של המשפחות שהן כבר חברי קיבוץ מן המניין, הפרויקט ממתין לשבע משפחות חדשות שיתקבלו כחברי קיבוץ ויהיו חלק מפרויקט ארץ הצבי א'. נושא זה מטופל ע"י מ. הקהילה כאשר המטרה לסיימו במהלך חודש זה. אני מקווה שעד תחילת חודש הבא כבר נתחיל להגיש תיקי מידע להיתרי בניה לוועדה המקומית ובמהרה בימנו נוכל להתחיל את הבניה כבר ברבעון הראשון של שנת 2026.

השכרות משקיות, עושים סדר

כחלק מהפעילות העסקית, אנחנו מיישרים קו בכל תחום ההשכרות המשקיות ברחבי הקיבוץ. ההסדרה כוללת: הסכמים מעודכנים, ביטוח, הכשרת השטחים מסביב למבנים ועוד... כמו בכל תהליך חדש ההסתגלות תהיה מורכבת בהתחלה לשינוי המצב שהיה נהוג בסעד עד היום אבל זה מתחייב כחלק מהמציאות שהשתנתה והליך השיוך אליו אנו מתקדמים. לכל בעלי העסקים והיזמים אנא קבלו זאת בהבנה.

הסדרת תחנות הדלק של סעד

ודאי שמתם לב לבור שנחפר באזור תחנת הדלק. ההסבר לבור זה הנו בהסכם הסדרה של תחנות דלק ישנות בקיבוצים עליו חתם קיבוץ סעד עם ארגון הקניות הקיבוצי משקי דן. על פי ההסכם מנהלת שהוקמה ע"י משקי דן פועל להסדרת מתחמי תחנות הדלק בקיבוצים בהתאם לדרישות המשרד להגנת הסביבה ולתקנים הארציים. הפרויקט מורכב מכמה שלבים ומהווה לנו אתגרים במספר מישורים.

ראשית שלב הבדיקות המקדמיות שבהם נמצא זיהום ב 2 תחנות הדלק של סעד. על פי ממצאי הבדיקות הועבר לסעד אומדן כספי שעל פיו הסכימה סעד לחתום על ההסדרה. במעלה הדרך הסתבר שהאומדן רחוק מאד מהעלות בפועל ובשלב הזה אנחנו נמצאים. ראשי ארגוני הקיבוצים: משקי דן, משקי הנגב, הקיבוץ הדתי ועוד... אליהם פנינו בנושא זה מבינים את המצב ואנו פועלים במספר דרכים על מנת להקטין את הנזק. אני ארחיב בנושא האתגר הכלכלי בשבועות הקרובים לאחר שנבין יותר טוב את מצבנו.

האתגר הנוסף, הינו מיקומו של הבור. למעשה הבור נמצא מתחת ל 4 מגרשים שמתוכננים לבנייה בארץ הצבי א' ו-ב'. בנושא זה אנו מתייעצים עם יועצי קרקע ובוחנים את האפשרות לכסות את הבור ולבנות מעליו בתים. זה נושא טכני הדורש חוות דעת יועצים ואני מקווה שאכן נצליח למצוא את הפתרונות. הסיבה שלא פרסמתי עד היום דבר בנושא זה נעוצה בתהליכים מסוימים המתקיימים בין סעד לגופים אותם ציינתי מעלה. יש נושאים שנכון לכולנו לבחון ולפעול במתינות וללא פרסום מיותר.

רוח סעד – לא רק סיסמה אלא דרך חיים

במהלך שיחת הקיבוץ האחרונה עלה ולא בפעם הראשונה המושג "רוח סעד". זו לא הפעם הראשונה שאני שומע אותו מאז הגעתי לסעד ולמעשה כבר בשיחת הקיבוץ בה סיפרתי לכם על עצמי אתם לימדתם אותי את המושג – רוח סעד. בהמשך לשיחת הקיבוץ הרגשתי צורך לעצור לרגע – ולשתף אתכם באירוע שקרה בזמן האחרון ומשקף לדעתי את אותה רוח מיוחדת.

אנחנו נוטים לקשור את רוח סעד לערבות ההדדית, לחיי התרבות, לקהילה ולערכים. וכל זה נכון מאוד, אבל בשבועיים האחרונים נתקלתי בביטוי אחר של אותה רוח, דווקא בתחום הכלכלי-עסקי.

באחד הימים בשבוע האחרון עלה צורך דחוף לאחסון סחורה עבור אחד מלקוחותיה של חברת "פופלי". לשמחתנו מחסניה של פופלי התמלאו עד אפס מקום בחודשים האחרונים כחלק מהפעילות הענפה בשנה האחרונה, והיה צורך למצוא במהירות פתרון לאחסון מוצרים נוספים. במקום לפנות לגורמים חיצוניים, פנה מנהל פופלי למנהלי התאגידים האחרים בסעד, בבית האריזה לגזר וסעד-אסף. תוך זמן קצר – כמעט באופן טבעי – כולם נרתמו למשימה. משטחים של סחורות בסעד-אסף הוזזו, נמצאו שטחים בתוך בית האריזה לגזר ונוצר פתרון משותף שאפשר לפופלי להמשיך לפעול באופן חלק, להשיב בחיוב ללקוחותיה והחשוב ביותר ולהגדיל את הכנסותיה/ הכנסות קיבוץ סעד לרווחת הקיבוץ. שלא יהיה הדבר פשוט בעיניכם. שותפות כזאת של בעלי תפקידים עסקיים למטרה אחת איננה דבר שכיח בקיבוצים ועל כך תודתי הרבה ל"מיודענו" איציק לייכטר מנהל בסעד-אסף ומתי עבד (מנהל בית האריזה החדש שכבר למד והבין מהי אותה רוח) וכמובן לחגיב חכמון שלא ויתר, אמר ללקוח: "קודם כל כן" ואח"כ רתם את בעלי התפקידים למשימה. הרוח הזאת היא בעיניי – רוח סעד.

לא רק ערבות חברתית, אלא גם ערבות עסקית-קהילתית. שיתוף, גמישות, יצירתיות, וראייה רחבה של טובת הכלל מעל הכול. אם נצליח לשמור על אותה רוח – של אכפתיות, שיתוף פעולה והבנה שכולנו באותה סירה – נוכל להמשיך לצמוח, כחברה קהילתית וגם כגוף כלכלי חזק ויציב.

לקראת סוף חודש נובמבר, נקיים אספת קיבוץ בא אציג את ביצוע 9 חודשים של שנת 2025.

בפרסום האחרון שלי התפללנו יחד להחזרת החטופים לביתם. כמה היה זה משמח ומרגש לראות את חזרת כל החטופים החיים חוזרים למשפחותיהם. בעזה, נשאר עוד חטופים חללים. מחובתנו לעשות הכל להשיבם לקבר ישראל. סוף שבוע נעים לכולם.

 עמית סרדמן

מנכ"ל סעד אחזקות

מנהל העסקים

סעד קיבוץ

לקראת עליה לחברות

קהילת סעד,

אנו שמחים להציג לכם את משפחות הנקלטים שהגיעו לסיום תקופת הקליטה ועתידות להיכנס לחברות. משפחות הנקלטים המגיעות לסיום תקופת הקליטה השנה, התחילו את התהליך לפני ה- 7 באוקטובר וכמו יתר הקהילה, נאלצו להתפנות, לעבור תקופה מאתגרת וחזרו לקיבוץ למציאות מורכבת. לאור המציאות המשתנה, החליטו 4 מהמשפחות שהיו איתנו בתהליך הקליטה שלא לחזור לקיבוץ. אנחנו מאחלים להן בהצלחה בדרכן החדשה.

לצד המציאות המורכבת שנכפתה על כולנו בשל המלחמה, התמודדו משפחות הנקלטים גם עם חוסר הודאות בנוגע לפרויקט הבנייה ב'ארץ הצבי' ובעיקר עם השאלה, מי יוכל להיכנס לפרויקט וכמה מגרשים יהיו ב'ארץ הצבי'. לשמחתנו, נראה שתהליך הבניה ב'ארץ הצבי' מתקדם, ואנחנו מבינים שיש 7 **מגרשים פנויים בלבד**. המשמעות שרק 7 משפחות מתוך ה-12 יוכלו לבנות בשלב א' ואלו יעלו להצבעה לחברות בקרוב. 5 המשפחות הנוספות, ימתינו לבניה בשלב ב' ולא יעלו להצבעה לחברות עד שיושלם הפיתוח ויהיה ניתן להתחיל בבניה. יחד עם זאת, 5 המשפחות יעברו שלב נוסף בתהליך הקליטה בדרך אל החברות, מעמד הזמני של משפחות אלו יוגדר בקרוב. בהתאם לכך ועל פי החלטת המזכירות, כל המשפחות יוצגו לציבור ואנו מבקשים את התייחסותכם והתרשמותכם מהם, הציבור מוזמן לפנות לחברי ועדת קליטה עד לתאריך כ"ז מרחשון 18/11.

להלן המשפחות הבונות ב'ארץ הצבי' א' ויעלו להצבעה לקראת חברות בקרוב:

- ולקוביץ לינוי ומשה
- קום רותם ובעז
- בן עמי הדר ועמיעד
- סינגר אור וג'ייקוב
- ברודר דינה ושבתאי
- מור יוסף הדרי וחיים
- מלכה רעות ואבישי

להלן המשפחות שיעלו לחברות כאשר פרויקט 'ארץ הצבי' ב' ייצא לדרך:

- קלרי טליה וישראל
- צונץ נעם ורועי
- היימן רוזן דורון ומירי
- לנדאו ענבר וניצן
- מזרחי צדיק רעיה ואוריאל

את המשפחות העולות לחברות, נציג בקרוב באספת החברים.

אנחנו מאחלים לבונים ב'ארץ הצבי' בהצלחה ולמשפחות העתידות לבנות בשלב ב', אנו מאחלים שתהליכי הפיתוח יתקדמו מהר ובקרוב תוכלו גם אתם לבנות את ביתכם כאן בסעד.

אנחנו מלווים ומחבקים את המשפחות ובטוחים מהיכרותנו אותן, שכניסתם לחברות תהיה משמעותית, חשובה ומבורכת עבור קהילת סעד.

שבת שלום,

חברי ועדת קליטה - חיים לנדסמן, עדי סאסי, עידית לנדאו, עדי לוי, חגית

קאופמן, בני אורן, יאיר אריאל, אליאב לזר, שחר דומ'ניץ ועדו אורלוב.

רק בלל הרוח

"רק בגלל הרוח" – היה השם שבחרנו לצוות רווחה וחוסן שהקמנו עבור הקהילה מיד אחרי השביעי באוקטובר. כשהקהילה שלנו פונתה למלון נבו נוצר כאוס גדול. הגענו למקום זר, כולנו המומים, בוכים, מבולבלים, בלי לדעת למי לפנות או מי אחראי. מהר מאוד הבנו – אם אין אני לי, מי לי.

לא חיכינו שמישהו יגיד לנו מה לעשות. ראינו את הצורך, והתחלנו לפעול. כך נולד צוות החוסן במלון – סימה מור יוסף, גלית שילר, חמוטל אבן חן, חנה אדמנית, עינב גולן, נעמי רסיסטל, הדס גרשי ועוד חברות יקרות וטובות שהצטרפו בדרך.

בהתחלה אילתרנו ועבדנו עם מה שיש. ישבו בלובי של המלון, הזמנו אנשים לפנות ולהעלות צרכים, מי צריך טיפול פרטני, זוגי או קבוצתי. הצרכים רק הלכו וגדלו.

עבדנו מסביב לשעון, בלי הפסקה, כל אחת גייגלה בין הילדים שלה, המשפחה, ההתמודדויות שלה – ובין המשימות הבלתי נגמרות.

בכל ערב עשינו ישיבות צוות – לחשוב איך להתקדם, לייעל, ולעזור לעוד משפחות וחברים.

הייתה גם התמודדות לא פשוטה – בין המחויבות למקום העבודה הרשמי, לבין המחויבות העמוקה לקהילה שלנו. אבל בלב לא היה ספק – הקהילה קודמת.

העשייה עצמה הפכה למקור כוח. כן, היה קשה להחזיק את המשפחה והילדים לצד הצורך לתת מענה – אבל ההבנה שאנחנו מחזיקים משהו גדול מאיתנו, שליחות אמיתית – היא שנתנה לנו כוח.

התחלנו לבנות מעגלי טיפול לפי גילאים וצרכים, וגם טיפולים זוגיים ופרטניים. המטפלים – מתנדבים מכל הארץ – ישבו בלובי, בחדר האוכל, ובשלב מסוים אפילו חדרי הספא הפכו לחדרי טיפול.

עם הזמן, נוצר רצף טיפולי יחסית קבוע, חלק מהמטפלים המשיכו אחר כך אפילו אחרי שחזרנו הביתה בקיבוץ.

זה המקום להודות לאנשים רבים וטובים:

בתיא פרלמן שהגיעה בתחילה כמתנדבת, ובהמשך לקחה על עצמה לרכז את הצוות.

מרים שפירא, מנהלת מרכז מהות, שהעבירה שיחות קבוצתיות לחברי הקיבוץ ולצוותי החינוך הלא פורמליים, וליוותה אותנו גם בהמשך.

יסמין שקד מהקואליציה לטראומה שהצטרפה אלינו יחד עם קבוצת "משאבי הלב" שהובילה רותם, שהעבירו סדנאות גוף-נפש: יוגה תרפיה, סדנאות ציפה ועוד.

נזכיר גם את עמותת "ידי אור", מטפלי המגע היקרים, שרוכזו על ידי לביא שילר ועדי רועי.

את יפעת ארץ קדושה – נציגת משרד הרווחה שהיתה מגיעה, יושבת איתנו ומייעצת ומסייעת בהתארגנות וכן על הסיוע שלה למשפחות עם צרכים ספציפיים.

והייתה גם סטודנטית (שאנחנו לא זוכרות את שמה) מתנדבת, שעזרה לכולנו לנהל את הרישומים לטיפולים והעזרה שלה אפשרה לנו רגע לנשום, לשנות קפה ולהיות עם הילדים.

וכמובן – שרון, שליוותה את כל התהליך ותמכה מאחורי הקלעים.

לאורך כל התקופה, עד שהעברנו את השרביט למרכז חוסן הרשמי, המשכנו לחשוב, לייעל, להתאים את עצמנו למציאות המשתנה. למדנו איך לתכלל בין כל הגופים שהגיעו לעזור, איך ליצור שפה משותפת, ואיך לשמור על דיסקרטיות – להבין שאנחנו לא מתערבים בתוכן הטיפולי, אלא רק יוצרים את הגשר בין הקהילה לבין המענים הטיפוליים.

ולבסוף – אנחנו רוצות לומר תודה לכל מי שנכנס איתנו מתחת לאלונקה, לכל מי שנתן יד, הקשיב, טיפל, תרם, או פשוט היה שם.

למטפלים המסורים שהגיעו בהתנדבות והיוו אוזן קשבת ומשענת בתקופה כל כך קשה – **תודה**.
תודה גם לחברי הקהילה שסמכתם עלינו והערכתם את המאמץ שלנו.
אם שכחנו מישהו, מקוות שתסלחו לנו – היו כל כך הרבה אנשים טובים בדרך שבלעדיהם זה לא היה קורה.

לסיכום, היתה לנו הזכות לקחת חלק בתוך פאזל של עשייה קהילתית מדהימה בתקופה ממש לא פשוטה ומטלטלת, ואנחנו מרגישות שכל זה היה רק בגלל הרוח.

דברים שנשאה שהם קבלן בטקס פתיחת בית החוסן הקהילתי:

אורחים נכבדים וקהילה יקרה, התכנסנו כאן היום בהתרגשות גדולה לחנוך בשעה טובה את בית חוסן סעד-רק בגלל הרו"ח(רווחה וחוסן). רעיון גדול שנרקם עוד בימי הפינוי בים המלח במלון נבו. זכיתי לקחת על עצמי את תפקיד מתכללת חוסן ישובי בסעד, לקדם ולפתח את תחום החוסן אצלינו ולפתוח בשמחה את הבית החשוב הזה- בית חוסן סעד. ברצוני להודות לכל השותפים והשותפות בדרך מהרעיון ועד הביצוע. צוות קהילה, צוות העוסיות מהמלון שהגו את כל הדבר הזה. לנשים היקרות מהקהילה שהגיעו ונתנו יד בהלבשת הבית, לחיים לנדסמן ולגבי יום-טוב שהגיעו באמצע יום עבודה לקדוח ולתלות ריהוט כבד. למוישלה גינזברג ואביגד טובים, לשרון והלה פורגס על הליווי הצמוד. לקרולין ואריאל ולכל צוות התורמים הנדיבים. וכמובן לכל מי שהיה לצידי לאורך כל הדרך. לכם קהילה אהובה- תודה על הפרגון והמילים החמות וכמובן על השותפות. מאחלת לנו שהבית הזה יהווה חוסן לקהילה כולה ויעשה רק טוב לקהילה שלנו, ובע"ה כוח להמשיך בעשייה חיובית קדימה. תודה לכולכם שבאתם.

מה

עדכון- קבוצת "בשביל הקהילה"

בהמשך למסע הפתיחה שלנו בגיאורגיה, ממנו שבנו עם רצון עז לעשייה, אנו שמחים לעדכן כי קבוצת "בשביל הקהילה" נמצאת בעיצומו של תהליך מרגש ומעמיק לבניית הפרויקט הקהילתי המשותף שלנו.

מאז שובנו, אנו נפגשים אחת לשבועיים (במבנה המהמם של חוסן "רק בגלל הר"ח), ועובדים בכל מפגש על חיבורים ושיתופי פעולה. המפגשים עד כה היו סוערים ומפרים כאחד – עסקנו רבות לא רק ב"מה" (התוכן) אלא גם ב"איך" (הצורה): איך נדאג שכל קול יישמע, איך נקבל החלטות ואיך נוודא שקיפות מלאה בתהליך העבודה. זו הייתה הוכחה חיה לכך שהדרך חשובה לא פחות מהיעד.

במקביל, שטנו בים של רעיונות לתוכן הפרויקט: האם להתמקד במבנה פיזי? בתשתית שתאפשר מגוון פעילויות רחב? באירוע מסורתי חוזר? בפרויקט בר-קיימא שיהפוך לנכס קהילתי? אנו קבוצה עם מוטיבציה גבוהה וניסיון עשיר בעבודה קהילתית, אך חשוב לנו להרגיש שותפות עם הקהילה כולה.

זה הרגע שלכם לחלוש איתנו בגדול. רגע לפני שאנו צוללים לשלב התכנון הפרקטי, אנו פונים אליכם. אנו רוצים לפרוץ את גבולות החשיבה ולשמוע את הרעיונות שלכם לעבודה קהילתית משמעותית.

מהם החלומות הקהילתיים הגדולים שלכם? איזה פרויקט יכול להעצים, לחבר ולשדרג את חיינו המשותפים כאן בסעד?

חשוב לנו להדגיש: אל תחששו מהיקף הרעיון או עלויותיו – אנחנו נסתער בכל הכוחות שלנו ונפעל לגייס את המימון הנדרש ונשמח לחלוש בגדול!

אם יש לכם רעיון בוער בלב או תובנה חשובה מהניסיון שלכם, אנא פנו לאחד מחברי הקבוצה (תמצאו אותנו בדרכים או בקבוצות הוואטסאפ). תרומתכם ליצירת הפרויקט הקהילתי המשותף היא המפתח להצלחתו. בברכה גדולה ובציפייה לשמוע מכם,

קבוצת "בשביל הקהילה"

צ'אצ'ר בן צמי, איתי פנחס, חלית קאלמאן, תרצה אורן, אולרית ארובס, עדי סאסי, חלית מקוריה, שהם קבלן, מיכל בייליה, רתם קוט, זיו יצרי, עדיאל ט'נגרד, רעות מלכה, חן כהן, אסנת סימון וטל סיבני (נציגת המארג)

פינת החטופים והנעדרים סותטיסאק רינטלאק

בן 43, תאילנד

רינטלאק, יליד העיירה ראטנאווי, עבד שנים רבות בחקלאות והגיע לישראל בשנת 2017 במסגרת תוכנית העסקת עובדים זרים. הוא הועסק במטעים סמוך לקיבוץ בארי, ונחשב עובד חרוץ ואהוב בקרב חבריו לעבודה. ביום שבת, 7 באוקטובר, בעת שעבד במטע, תקפו מחבלי חמאס את האזור ורינטלאק נחטף יחד עם עובדים נוספים.

ב-16.5.2024 הודיע דובר צה"ל כי משפחתו עודכנה שנרצח, וגופתו מוחזקת בידי חמאס.

אביו סיפר כי בנו היה הצעיר מבין שני ילדים, אדם פשוט שחיפש דרך לפרנס את הוריו ולשפר את חייהם. "הוא רק רצה לעבוד ולהחזיר כסף הביתה", אמר האב. "ידענו שהעבודה בישראל קשה, אבל הוא היה גאה בעצמו. כשהבנו שנחטף, התפללנו שיחזור חי, אבל בלב הרגשנו שהוא כבר איננו."

יהי זכרו ברוך

א. ין מלחמות שמחות
 רק שכול אצדן וחסרון.
 לא דמויות פורחות צפדה
 רק קול דמים דועק מתוך האדמה,
 ועצים קטנים פורשים גדמיהם
 לשון האוכך השחור והריס.
 ציום שלפני - חוגגים.
 חוגגים עם צאת החילות לחזית
 ופוקע לב ההורים טגאווה צחדות,
 ונערות רוטטות צרגעי הפרידה,
 ומנשפות תדמורות תהילות ושירות
 צשכל דגלים ונשים, סמלים ושטילות.

ציום שאחרי - חוגגים.
 חוגגים קצתנים
 ואמנים עושי אנדרטאות
 והפקונות וסוחרי הדמעות
 ומעטרי מסגרות שחורות
 וכותבי הנה - ואיננו עוד.
 צסיכומים אין מרווחים, רק מיצסים,
 וגם מנצחים צועדים צלנויות,
 ונמשך הדיון צשאלת מחיר ניצחון
 וקול ענות תופי הנה - כדאי,
 וחצוצרות צתרועות רווחים,
 מצלי לספור את המרווחים
 צשירות - למנצח מדמור.

וצתיוך -
 אין מלחמות טובות.
 רק חיל שחסל
 רק חלל שחדל
 וחצל...
 וחצל...
 וחצל.

יום הציבורי למיל צבא גלסח 2003

ימות שבויי וחללי 7.10.2023

התנועה ואנחנו | מאשיכים להוביל בעשייה

ישיבת מזמו"ר אחרונה! והארכת כהונת מזכ"לית – בישיבה משותפת של המזמו"ר וההנהלה החדשה, נפרדנו באופן מרגש מחברי המזכירות המורחבת (מזמו"ר). שורקה שטרן, חברת לביא, מוותיקות המזמו"ר, נשאה דברים בשם החברים והחברות שביהנו בה בשנים האחרונות. ריבה פריד נשאה דברי ברכה ותודה בשם התנועה, וחולק שי צנוע להוקרה. בהמשך הישיבה אושרה המלצת הצוות להארכת כהונת המזכ"לית. להלן מעט מהדו"ח שהוקרא בפני הפורום היקר לקראת ההצבעה:

תנועת הקיבוץ הדתי היא **תנועת ההתיישבות** של עשרים ושלושה קיבוצים ומושבים-שיתופיים דתיים בהם חיים כ-20,000 נפש, ברית קהילות נושאות בשורה. **רעיונית** זוהי תנועה ציונית דתית מאזנת המחברת בין ערכי התורה והעבודה, המקיימת ערכות הדדיות בקהילותיה, המכוונת למשימתיות ושואפת לחבר בין חלקי החברה הישראלית והעם היהודי... לתנועת הקיבוץ הדתי יש ויכול להיות תפקיד חיוני בשנים העומדות הפתח, אך לשם כך היא נדרשת לעמוד באתגרים:

אתגר הרלוונטיות: קיומה של התנועה תלוי בראש ובראשונה בחבריה וחברותיה הקיבוצים ואנשיהם. נחוצה הזדהות רגשית ורעיונית של החברים/ות בלעדיה התנועה תיעלם ותיאלם... אנו שואלים כתנועה: כיצד לחבר את הדור הצעיר והמצטרפים לקיבוצים לרעיון ולדרך? זה תלוי בנו! וזהו אתגר גדול... אם נדע לדבר בשפתו של הדור, ולחברו להזדהות עם הרעיון והדרך, לתת לו את האפשרות להיות מעורב ומשפיע, ולשים לפניו אתגרי אמת, לעסוק במשימות עם הפנים החוצה, ב"ה נעשה ונצליח.

אתגר הציונות הדתית המאוזנת: קול תורה ועבודה הוא קולנו, והוא נחוץ היום יותר מאי פעם בבניית וריפוי החברה הישראלית. השמעת קול ציונות דתית מתונה, מחברת מאזנת. לעתים קטנים אנחנו בעינינו, אך זו טעות, יש לנו תפקיד. אל לנו לשתוק בעת הזאת, **עלינו להיות נוכחים ופעילים בשדה זה**.

אתגר בניית החיבור לתנועה הקיבוצית: במועצת עלומים החלטנו על בחינת בית משותף עם התנועה הקיבוצית. המוטיבציה העמוקה למהלך הזה הייתה ועודנה הרצון להוכיח במעשה כי המאחד רב מהמפלג... זהו המקום בו אנו יכולים באופן הייחודי רק לנו, לבטא את רעיון החיבור. האתגר הוא עצום: **כיצד לבנות בית משותף** בלי להיבלע ובלי לאבד זהות? את הטקסט המלא ניתן לקרוא באתר התנועה.

החינוך בראש – לפני כשבוע התקיים מפגש ראשון בסדרת מפגשי הכשרות בהובלת אפרת שלומי מנהלת תחום חינוך באגף קהילה של התנועה. שמיעדים לצוותי החינוך החברתי בקיבוצים. את המפגש הראשון שהתקיים בסעד, הנחתה משי פנחס, עו"ס קהילתית מקיבוץ סעד, והוא עסק בנושא 'שיחה אישית משמעותית עם ילדים'. 30 מדריכי א-ו ממשואות יצחק, בארות יצחק, סעד, עין צורים וקבוצת יבנה זכו ליום מחכים ומחבר שנפתח בארוחת בוקר מפנקת באדיבות המארחים, המשיך להיכרות ומשם - לצלילה ישירה לנושא. אנו רואים במפגשי ההכשרה, בהובלת אגף קהילה, מרחב להתפתחות מקצועית, חיזוק תחושת השייכות לתנועה, הוקרה והשראה. יישר כח לאפרת ולכל מי שהגיעו.

אור דולק – לפני 86 שנה, בלילה אחד – נשרפו מאות בתי כנסת ברחבי אירופה. בלילה ההוא, החושך ניסה לנצח את האור. השבוע, ב'9 בנובמבר, אנחנו אומרים בקול ברור - האור שלנו חי. האמונה שלנו חזקה והעם שלנו אחד. ביום ראשון הקרוב מדליקים אורות בבתי הכנסת ובמבני ציבור בארץ ובעולם.

שבת דור ביניים בנחשולים – ההרשמה בעיצומה. פספסתם? מתלבטים? זה הזמן לתפוס מקום!

<https://forms.gle/byKwvJbvAEHP954G9>

ערה צמרון

וחברי המזכירות הפעילה

כיכר ניצח סבי גליל הבדולח

בשבוע הבא יצוין "ליל הבדולח", הלילה בו שרפו הנאצים בתי כנסת רבים ברחבי גרמניה. לפני עשר שנים, שהיתי 3 ימים בגרמניה, לרגל הוצאת ספר בגרמנית, ע"י פנסינר מקומי, שחיפש תעסוקה לאחר שעזב את ניגריה, בגלל המצב הביטחוני, שם שימש מהנדס מים. את מירב החומר, מצא בארכיון של העיירה. במסגרת מחקריו הוא הגיע למסקנה, כי אבות אבותי היגרו לגרמניה בערך בשנת 1600, לאחר שכנראה גורשו עם יהודים רבים בגירוש ספרד, בשנת 1492, ונדדו עד שהתיישבו ב-3 עיירות סמוכות בגרמניה. הם בנו בית כנסת באחת העיירות, שלא נפגע בליל הבדולח, ובמלחמה שימש את הנאצים כמחסן אספקה. כיום משמש הבנין כמועדון תרבות, יש בו לוחות זיכרון עם שמות התורמים, אך אין יהודים בעיירה, שיכולים להחזירו לייעודו. סבי ומשפחתו גרו בעיירה זיגבורג, הנמצאת במערב גרמניה, מדרום לקלן. בקהילות רבות בגרמניה, פרנסי הקהילה, שדאגו לכל הפעילות של בית הכנסת, זכו לתואר "חבר". גם סבי זכה בכך. אבי היה גא בכך, ובכל עת שנקרא לעלות לתורה, דרש שיקראו לו – חיים בן החבר משה. בזכות אותו גוי, זכיתי לפקוד את קברו של סבי, שחי 7 דורות לפני, וכן לראות במוזיאון המקומי, צילום מוגדל של ספר התורה שלנו. אבי ואחיו עלו ארצה כבר בשנת 1936. בליל הבדולח לא היה סבי בביתו, מאחר שאחד מחברי הקהילה נפטר בביתו, והוא ישב בבית הנפטר, כדי לומר תהילים עד לפינוי הנפטר למחרת. בינתיים, החלו הנאצים במאסרים של נכבדי הקהילה. גם אל בית סבי הגיעו, כדי לאסור אותו. יהודי בעל חזות חרדית, ששכר חדר בעליית הגג של בית המשפחה, נלקח על ידם, ומאז לא נודע מה עלה בגורלו. רק למחרת בבוקר, כשסבי שב לביתו, הוא שמע לראשונה את מה שאירע בלילה. הוא לא השתהה, וסר מיד לבית הכנסת של הקהילה, כדי לאמוד את הנזק בבית הכנסת. הוא הצליח להכנס לבית הכנסת דרך חור שנפער בקיר, בבניין הקהילה הצמוד לבית הכנסת. הוא ניגש לארון הקודש, והצליח להוציא ממנו את ספר התורה המשפחתי. בית הכנסת ניזוק בצורה קלה יחסית. הפורעים חששו, שבתים סמוכים של התושבים הגויים יפגעו מהשריפה, ולכן "התחשבו" בגרימת הנזק. ספר התורה נשלח עם תושבים מהעיירה שעלו ארצה, הגיע לקיבוץ בית השיטה, ומשם נלקח ע"י אבי ואחיו לחיפה, וכיום נמצא בבית הכנסת בסעד. סבי, אשתו ובתם הצעירה, הספיקו לברוח מגרמניה לכיוון מזרח זמן קצר לפני פרוץ המלחמה, ואחרי מסע של 70 יום, דרך סיביר, יפן וארה"ב, הגיעו לארגנטינה, לשם היגר קודם לכן, אחיו הגדול של אבי. כיום, אין זכר למבנה בית הכנסת שהיה, אך במקום בו שכן, ברחבה בין חנויות ובתי קפה, ישנה מצבת זיכרון בצורת פיטריה, המציינת את הזיכרון מהמקום בו עמד בית הכנסת. כאמור, ספר התורה הזה נמצא כיום בסעד, ואנו, בני המשפחה, שמשמשים מידי פעם בעלי קריאה במניין הראשון בשבת, זוכים לקרוא בו. אישית, אני כבר ממתין בקוצר רוח לפרשת תולדות של השנה הבאה – שנת תשפ"ז. באותה שבת אציין 100 שנה לבר המצווה של אבי ז"ל, ואני מקווה שאזכה לקרוא את הפרשה, שאבי קרא בספר זה, כשהגיע למצוות, בשנת תרפ"ז. פרשת תולדות תחול בשנה הבאה 4 ימים אחרי ליל הבדולח, ותהווה עבורנו, סגירת מעגל מסויימת.

מימין: בית הכנסת שניזוק ומאוחר יותר נחרב. **משמאל:** מצבת הזכרון במקום בו שכן ביהכ"ס.

ליל המדולח

הלילה שבו נערך בכל רחבי הרייך השלישי, גרמניה ואוסטריה, פוגרום ביהודים. האירוע כונה כך בשל רסיסי הזכוכית הרבים, שהצטברו על הארץ כתוצאה מניפוץ הזוגיות של בתי מגורים, בתי כנסת, מוסדות ציבור ובתי עסק רבים של יהודים תושבי גרמניה.

ביום ראשון אור ל-י"ט במרחשוון 9.11, עם רדת החשכה נדליק את האור בשלושת בתי הכנסת שלנו, ביי"כ בית אהרן, ביי"כ עדות המזרח, ביי"כ צריף.

נכבד את הלילה המיוחד הזה בצילומים בבתי הכנסת, לאות ולזיכרון כי שגשוג החיים היהודיים לא הופסק אלא התעצם והתרחב ב"ה.

פרטים נוספים ביום ראשון.

אצת דת

האדעה מספריית הילדים

בשבועיים וחצי הקרובים איעדר מהספרייה, את הספרייה תפתח מתוקה לייכטר. שימו לב לשעות הפתיחה.

- יום א', י"ח מרחשוון, 9/11 : 09:00-12:00
- יום א', כ"ה מרחשוון, 16/11, וגם יום א', ג' כסלו, 23/11 : 13:00-15:00
- יום ד', כ"א מרחשוון, 12/11, וגם יום ד', כ"ח מרחשוון, 19/11 : 16:00-17:30
- יום ו', כ"ג מרחשוון, 14/11, וגם יום ו', א' כסלו, 21/11 : 11:00-13:00
- בשבתות התורנות תתקיים כרגיל.

מפי קסט

פינת מועדון +60

ארוחת בוקר

יום שני, י"ט חשוון, 10.11

בשעה 8:30

תתקיים ארוחת הבוקר שלנו.
נארח את שרון בר אל שתשתף אותנו בהתפתחויות האחרונות.

שיעור עם גילי זיוון

יום שני, י"ט חשוון, 10.11

בשעה 17:30

שימור הכוח השלטוני -
עיון בס' שמואל.

ערב סרט ופופקורן

יום רביעי, כ"א חשוון, 12.11

בשעה 17:30

נקרין את הסרט "העזרה"

אזכרה ליוסי אילן

האזכרה ליוסי אילן, תתקיים ביום שלישי, כ' במרחשוון, 11.11
בשעה 16:00 בבית העלמין.
הציבור מוזמן לכבד את זכרו.

המשפחה

מקום יפה לקפה (או תה)

פניה מכותב המדור-

כפי שכתבתי בעבר אני בתקופה עמוסה ויוצא להפסקה, בתקווה שלא תהיה ארוכה.

אני רוצה לומר תודה ולהמליץ בחום על כתיבה לעלון (גם אם לא קבועה). אשתף שאני נהנה מאוד לחשוב ולכתוב למדור- גם הרגשה של נתינה ערכית וחוייתית קטנה, וגם מהתגובות של הקוראים.

שוב תודה על ההזדמנות, התגובות והשיתופים, מצרף קטע קטן מספר הטאו שאני מאוד אוהב, ומתחבר לרוח הכללית של המדור.

(הגרלה על הערכה תיערך כדת וכדין והזוכה יוכרז בקרוב)

חבר דוא"ל

אזכרה ליוסי אילן

בית

כדאי שיהיה קרוב לאדמה

לב

חשוב לשמור פתוח

מגע בין אנשים

חייב עדינות וחסד

שפתות

היא קדם כל נאמנות

כשיש סדר לא צריך חקים

כדי להצליח צריך להשתמש גם במחשבה

כל תנועה דורשת את זמנה הנכון

כשלא

מתלוננים

מתגלה

המהות

ולא

הפגמים

חוג הכדורגל הילדים

רציתי לשתף אתכם במשהו קטן שקורה אצלנו – חוג הכדורגל של הילדים בסעד!

החוג, שמוביל אותו המאמן משה (שלא מפסיק לעודד ולחייך), שם דגש לא רק על משחק טוב, אלא בעיקר על כדורגל הוגן – לדעת לפרגן, לשתף פעולה ולכבד גם את היריב. מלבד כרטיס צהוב וכרטיס אדום, יש גם כרטיס ירוק, המתקבל בעקבות התנהגות טובה ועזרה לזולת.

והשבוע – יש גם סיבה לשמח. הילדים שלנו שיחקו משחק נגד קבוצת ילדים מבאר שבע, וניצחו בצורה יפה ומרגשת. אבל יותר מהניצחון עצמו, מה שהכי בלט היה כמה הם נהנו, עודדו אחד את השני ושמרו על רוח ספורטיבית אמיתית.

כל הכבוד למשה ולחבורה הצעירה שלנו!

מוזמנים לבוא ולעודד, בימי שלישי וחמישי.

ברקאי אפרתי

elakr ההורים הדא"מ

קהילה יקרה,

השבוע חנכנו את בית חוסן שלנו **רק בגלל הרו"ח**. בתוך העלון השבוע יש פירוט נרחב על הקמת הבית והדרך אליו מימי המלון ועד היום. תכניות רבות מתוכננות למימוש בבית החוסן של סעד ואני מקווה כי בקרוב תורחב הפעילות לרווחת חברי וחברות הקהילה. תודה לשהם על הובלת מהלך השיפוץ ותודה למוישלה על הליווי והפיקוח במהלך שיפוץ הבית.

אורחות חיים

השבוע התכנס לראשונה צוות אורחות חיים שידון במהלך עדכון אורחות החיים של חברי וחברות הקיבוץ. מטרתו תהליך עדכון זה כפי שהוגדרו על ידי המזכירות, נועדו להבטיח רשת ביטחון הוגנת, לשמור על הקיימות הכלכלית, ולחזק את הקהילה תוך המשך העברת האחריות לחבר וצמצום תלות הקיבוץ באחריות הפרטית של חבריו. במהלך הדיונים נעסוק בנושא הערכים והזהות הקהילתית שלנו והתאמת המנגנונים השונים: התאמת רשת הביטחון הכלכלית והמודלים הפיננסיים, התאמת מודל הבריאות והרווחה לצרכים משתנים, בחינת תקציב קיבוץ (קהילה) ועדכנו בהתאם לצרכים המשתנים ובחינה מחדש של קרן עזרה הדדית ואופן ההתנהלות והקצאת הכספים. במהלך התהליך נשתף את הציבור בסוגיות השונות כחלק מהעקרונות המנחים לתהליך המגדירים שיתוף ציבור, שיח קהילתי וחיזוק מעורבות החברים. מלווה אותנו בתהליך, תקווה טננבאום, מנהלת תחום הבוררות והגישור בתנועה הקיבוצית שהינה בעלת ניסיון רב בהובלת תהליכי שינוי ועדכון אורחות חיים בקיבוצים. אני מאחלת לצוות עבודה פורייה ונמשיך לעדכן את הציבור במהלך הדרך.

מודל האשכולות

כידוע יצאנו לדרך עם הטמעת מודל האשכולות במבנה הארגוני של הקהילה והשבוע נפגשנו עם אשכול קהילה בהובלתה של חגית מקוריה. במפגש השתתפו כל בעלי התפקידים, מרכזי התחומים והוועדות באשכול. היה מרגש לראות את שיתופי הפעולה שכבר החלו להיווצר תוך כדי המפגש הראשון. מטרת העל של מודל האשכולות היא העלאת האפקטיביות בניהול הקהילה, שיפור השרות לתושב, התייעלות וניהול מערכתי. להלן הגדרות האשכולות ותחומי האחריות של כל אשכול:

1. אשכול חינוך – מנהלת האשכול: מילכה כהן

גוף מלווה - מינהלת חינוך רחבה.

התחומים הכלולים באשכול: הגיל הרך, משחקית עץ הנדיב, חינוך חברתי, תנועת נוער, משק ילדים.

2. אשכול קהילה – מנהלת האשכול: חגית מקוריה

גוף מלווה - צוות קהילה והמלווה הקהילתית.

התחומים הכלולים באשכול: תרבות, דת, בריכה, דואר, ארכיון, חדר כושר, ספריה קהילתית,

חוסן קהילתי, ספורט וחוגים, ועדת הנצחה, שירות לאומי (גרעין קהילה).

3. אשכול ברו"ש (בריאות, רווחה וגיל שלישי) – מנהלת האשכול: נטע בן עמי

גוף מלווה – מינהלת ברו"ש.

התחומים הכלולים באשכול: מרפאה, מועדון ותיקים, סיעוד, רווחה, אבלות, טיפול בפרט, תל"ם (תגובה

לפגיעות מייניות), ביטוח בריאות, נהג בריאות.

4. אשכול מרחב ציבורי – מנהל אשכול: אביגד טובים

גוף מלווה – צוות חזות היישוב וועדת תכנון (יוקם מחדש).
התחומים הכלולים באשכול: נוי, בטיחות, חצר, מבני ציבור, בית עלמין, תברואה, נגישות.

5. אשכול צמיחה דמוגרפית – מנהל אשכול: טרם הוגדר

גוף מלווה – מינהלת צמ"ד.
התחומים הכלולים באשכול: ועדת קליטה, חומ"ש, הסדר בנים, שכונות חדשות.

אשכולות תחת המשק – בסנכרון מלא עם קהילה

6. אשכול פרויקטים – מנהל אשכול: יגאל גיני

גוף מלווה – פורום חצר, פרויקטים ותשתיות.
התחומים הכלולים באשכול: פרויקטים קהילה ומשק, הקמת שכונות.

7. אשכול תשתיות – מנהל אשכול: אליסף אש

גוף מלווה – פורום חצר, פרויקטים ותשתיות.
התחומים הכלולים באשכול: מים שפירים, ביוב, חשמל (מחלק החשמל), כבישים, שבילים ומדרכות, תאורת רחוב, תאורת גדר, ניקוז, תכנון ופיתוח שכונות, מפת התשתיות.

אני מאחלת לכל מנהלי ומנהלות האשכולות בהצלחה רבה. נמשיך לעדכן בתהליך הטמעת המודל.

אסיים בתקווה להחזרת 6 החטופים החללים במהרה לקבורה ראויה

עבת עלום

ערון

קהילת סעד וצוות חומה
 פולחת צרור ברכות
 לעבודות לזר
 עם סיוע קורס קצ'ינימ
 וקבלת דרצת סרן
 יישר כוח!

פינת המזל הטוב

לחצית בן עמי
 לאליס אפרים
 לערבה ואשה בן עמי
 מלך טוב לרצל הולדת
 הנכדה / נינה
 בת לזליף ואנטון לוין
 שפע איחולים וברכות